

DESXIFRANT SHERLOCK

Esriptura del guió *L'atleta solitària*
per Clara Puigventós.

Basat en la història d'Arthur Conan Doyle *El ciclista solitari*.

L'ATLETA SOLITÀRIA - GUIÓ CINEMATogrÀFIC 07/10/17

Tot fosc per un moment. De fons se senten passes d'algú corrent i esbufecs. S'aclareix la imatge que dona pas a l'escena següent.

1 EXT. CAMÍ SOLITARI AFORES CIUTAT - TARDA/VESPRE

Apareix una noia corrent: Rosamund Mary Watson. La càmera comença enfocant el tors i va pujant fins que arriba a la cara. És una noia jove, d'entre 20 i 25 anys, universitària. Està escoltant música, vestida d'esport i amb una cua alta. Es veu una ombra darrere seu. Arriba a una font i para a mirar el mòbil i a beure aigua. La persona "ombra" para.

S'enfoca la cara de Rose que mira el cel. Gira el cap de cop cap a l'ombra. Ha desaparegut. Fa mitja volta i se'n va. Enfoquem la seva imatge que s'allunya.

2 INT. CASA DE LA ROSE - VESPRE

Arriba a un bloc d'edificis i entra a una casa amb una placa a la porta (queda tapada amb el seu cos).

ROSE
(cridant i entrant)
Ja sóc a casa!

Es tanca la porta i a la placa es pot veure: CONSULTA MÈDICA PRIVADA DR. JOHN WATSON

Talla a:

TÍTOLS OBERTURA

Talla a:

3 INT. BAKER STREET - DIA

John seu a la seva butaca observant la pila de cartes amb casos que Sherlock ni es molesta a obrir. Sherlock està a la cuina observant atentament alguna cosa al microscopi.

JOHN
(intentant que no es noti el seu neguit)
Sherlock, ja fa dies que vas resoldre aquest cas. Per què no en busques un de nou i el deixes estar? Ja fa tres setmanes que van jutjar l'acusat!

SHERLOCK

L'ATLETA SOLITÀRIA - GUIÓ CINEMATogrÀFIC 07/10/17

(indiferent, sense apartar la vista)

Un cas no es pot donar per tancat fins que tots els fils estiguin ben lligats. Com pots comprendre, que l'acusat tingués pèl de gos als pantalons, comporta la més minuciosa investigació.

John s'aixeca fent veure que accepta la situació. Fa unes quantes passes i es gira cap a Sherlock. Després de tant de temps encara el sorprèn l'actitud del seu company.

JOHN

Quants casos pen...

Abans de poder acabar la pregunta sona el timbre de Baker Street. Sherlock fa un mig somriure.

SHERLOCK

Per què no obres, John? Crec que aquest cas ens resultarà familiar.

John, resignat, va a obrir la porta i abans que pugui, la persona de fora l'obre abans. Entra ROSE amb un somriure.

ROSE

Hola, pare!

S'alegra de veure el seu pare i li fa un petó, però el que realment li fa il·lusió és veure Sherlock.

ROSE

Tiet Sherlock! Ara feia molt que no ens vèiem! Ja saps que estic molt ocupada...

SHERLOCK

Estàs ocupada però malgrat tot tens temps de passar una nit de divendres amb un noi sospitosament normal. Metre vuitanta, cabell fosc i té un gat siamès. No estudia música amb tu per tant deu estudiar alguna enginyeria. Enginyeria elèctrica de telecomunicacions? Oi tant que sí. Llavors el devies conèixer a atletisme.

Jo també m'alegro de veure't, per cert.

Aixeca un moment la mirada del microscopi i fa un petit somriure forçat a Rose.

JOHN

(perdent el fil de la conversa)

Com? Que no vas quedar amb la Sofie?

SHERLOCK

Com vols que quedés amb la Sofie? Si ho hagués fet, portaria la roba del dia anterior i no tindria pèl de gat per tot arreu. (A Rose) Ja sap el teu entrenador qui li va prendre el cronòmetre? No dubtaria que el culpable fos ell.

ROSE

No li facis cas, pare. (A Sherlock) Evidentment no és ell qui va robar el cronòmetre a en Bob.

SHERLOCK

Jo no n'estaria tan segur...

Sherlock té una estima especial per Rose, que s'assembla moltíssim a la seva mare. Té una actitud com la de Mary i no es deixa enganyar per l'audàcia de Sherlock.

ROSE

I tant.

4 EXT. PISTES D'ATLETISME - TARDA

Tenim un flashback al moment en què desapareix el cronòmetre de l'entrenador. L'equip d'atletisme està exhaust, Bob els ha estat fent córrer sense parar perquè no està satisfet amb els resultats.

BOB

(Molt enfadat)

Com pot ser?! Portem tres mesos entrenant i encara no teniu bones marques! Correu fins que el cronòmetre marqui deu segons menys!

Els atletes no poden més. Bob desesperat marxa durant els cinc minuts de descans.

Rose no pot aguantar ni tolerar les exigències de l'entrenador i es veu com s'allunya un moment del grup amb qui està.

S'enfoquen les pertinences de l'entrenador i es veu una mà que agafa el cronòmetre. Es difumina a la nova escena.

5 INT. BAKER STREET - DIA

SHERLOCK

Oh! Ja ho veig.

Es miren fixament als ulls, Rose fent una mirada triomfant i Sherlock fent un somriure demostrant que entén la

situació. John que porta molta estona observant sense dir ni entendre res intenta canviar de tema.

JOHN

I què et porta per aquí, Rose?

Sherlock s'aixeca i s'acosta lentament cap a Rose mentre fa les seves deduccions.

SHERLOCK

Fa dies que alguna cosa t'inquieta però de moment no és prou important com per què et preocupi de debò. Has passat la nit fora de casa i, com que aquest noi viu a prop de Baker Street, t'ha vingut al cap el neguit. Has pensat que potser et podem ajudar si investiguem el teu cas com si fossis una clienta normal.

Sherlock, que s'ha anat apropant a Rose a mesura que parlava, es troba just al seu davant. Està enviant un missatge.

SHERLOCK

Ara bé, per què vens justament aquí a parlar del que t'inquieta si no ho trobes un fet tan important?

Acaba d'enviar el missatge i alça el cap i clava la mirada a Rose.

6 INT. BAKER STREET - DIA

Rose està asseguda a la cadira dels clients. John deixa la tassa al platet.

JOHN

I doncs, què és això que et preocupa? Potser ens n'hauries d'haver parlat abans.

SHERLOCK

Parla clar i no siguis avorrida.

ROSE

Últimament vaig a córrer a prop de Farnham, als límits de Survey. Ja sabeu que m'estic preparant per la marató mundial del 22 d'abril. Com que hi haurà una participació tan gran, han limitat les places dels clubs d'atletisme a un participant per categoria i l'entrenador m'ha escollit perquè sigui la representant del club.

Mentre parla, entra la senyora Hudson portant unes galetes.

SRA. HUDSON

Rose, això és fantàstic! Evidentment vindrem tots a animar-te! (A Sherlock) Estaria bé que avisessis el teu germà. Li farà il·l·lusió que li ho diguis.

SHERLOCK

(Aixecant-se)

Ja sap, senyora Hudson, que el meu germà està *ocupat* amb les seves obligacions al servei de la Gran Bretanya. Però estigui tranquil·la. No dubtaria que el dia de la cursa estigués observant a través de les càmeres de seguretat.

Durant el discurs va seguint la Sra. Hudson i la condueix a la porta. Al dir l'última paraula tanca la porta i la Sra. Hudson queda fora.

SHERLOCK

Disculpa. Segueix siusplau.

ROSE

Bé, doncs resulta que a la Violet, la meva companya d'equip, no li va semblar bé que m'escollissin a mi i no a ella. Es veu que portava molt temps entrenant i que volia guanyar aquella cursa tan sí com no. Van anar passant els dies i quan em pensava que l'ambient s'havia calmat una mica va passar allò.

S'enfoca Sherlock que seu a la butaca. Tall coincidint amb Rose quan seu al banc del gimnàs. "Flashback" a quan passa "allò".

7 INT. VESTIDORS D'UN GIMNÀS - TARDA

Rose va al vestidor després d'entrenar i no troba la roba. Mentre la busca apareix Violet per darrera i li torça el braç fins a fer-li mal.

VIOLET

(Amenaça)

Cedeix-me la plaça a la marató o el pròxim cop serà la cama.

Violet marxa i Rose troba la roba a la dutxa tota mullada. És toca el braç perquè li fa mal. Arriba l'entrenador.

BOB

Rose? Què ha passat?

Es torna a l'escena anterior.

8 INT. BAKER STREET - DIA

JOHN

(Preocupat)

Rose, filla! Per què no me n'havies dit res? Això és molt greu!

ROSE

Ja ho sé pare, però ja ho vaig explicar a en Bob. Com que ell no ho va veure no pot actuar de cap manera i no vull denunciar la Violet perquè sé que en el fons és bona noia. Al cap i a la fi, portem molt temps corrent juntes i no crec que em faci mal.

John mostra certa desaprovació. Rose segueix.

ROSE

I finalment el que us venia a dir, el que m'ha fet venir a visitar-vos. Últimament, quan surto a entrenar noto que algú em segueix. Al principi no em vaig preocupar perquè, tot i ser un lloc solitari, de tant en tant et trobes amb algú...

SHERLOCK

Digues.

ROSE

Sempre hi ha el mateix home corrent. Però hi havia alguna cosa diferent, en ell.

Sherlock, que ha estat indiferent tota l'estona i consultant el mòbil, es col·loca bé a la butaca, mostrant molt lleugerament una mica d'interès.

ROSE

Sempre apareix al mateix lloc i, quan estic a punt d'arribar a Farnham, es volatilitza, desapareix. A més, sempre va al mateix ritme que jo i es manté a la mateixa distància. Quan accelero, accelera. Quan freno, frena. Fins i tot para quan jo també ho faig. Un dia vaig decidir girar-me i perseguir-lo! Immediatament va girar cua i va desaparèixer. Vaig inspeccionar la corba per on havia marxat però no hi havia cap camí lateral que pogués haver agafat.

Sherlock riu baixet i es frega les mans. S'incorpora a la butaca.

SHERLOCK

Sense cap mena de dubte aquest cas presenta algunes característiques molt particulars. Quant temps va passar

L'ATLETA SOLITÀRIA - GUIÓ CINEMATogrÀFIC 07/10/17

des de que vas girar la corba fins que vas descobrir que no hi havia ningú a la carretera?

ROSE

Dos o tres minuts.

SHERLOCK

Llavors no va poder retrocedir. Dius que no hi ha camins secundaris, en aquest tram?

ROSE

Cap.

SHERLOCK

Doncs indubtablement devia agafar un camí, a un costat o un altre de la carretera, però no podia ser el del costat dels arbusts perquè sinó l'hauries vist. Alguna cosa més?

ROSE

Res, tret que el fet d'explicar-ho a algú em fa sentir més tranquil·la i així us puc demanar consell.

Sherlock reflexiona un moment. Toca quatre notes amb el violí que agafa de sobre la tauleta del cafè.

SHERLOCK

I no hi ha la possibilitat que sigui el teu amic? Algun altre pretendent, potser?

ROSE

Si hagués estat ell l'hagués reconegut. I no és que hagi tingut gaires xicots més.

SHERLOCK

Cap persona en especial?

Rose queda en silenci uns segons. Sembla una mica desconcertada tot i que de seguida recupera la serenor.

ROSE

Doncs ara que hi penso... No crec que es consideri un pretendent ben bé, però en Bob Carruthers, l'entrenador, m'aprecia molt. Em puc considerar la seva preferida, ja que em permet certs privilegis que els altres no tenen. Ara no us penseu res estrany! Sempre em diu que li recordo a ell quan era jove quan també era atleta.

SHERLOCK

Vés per on! (seriós) I té aficions o interessos?

ROSE

A part de la maratón... No. (Dubta) Sí que per aquesta cursa ha estat molt més exigent que per d'altres igual d'importants, però bé, és una maratón on participen els millors corredors del món. A més, ara ja no hi té tant interès com al principi de temporada.

Sherlock torna al seu posat indiferent i de superioritat. Acompanya Rose, que s'aixeca, a la porta. Rose ja sap que farà alguna cosa i no es preocupa.

SHERLOCK

Molt bé, Rose, estudiaré què hi puc fer. Ja saps que tinc molta feina, però potser podré trobar un moment per investigar el teu cas. Durant aquest temps segueix com sempre i si notes algun canvi, avisa'm.

ROSE

Moltes gràcies, t'enviaré un missatge!
John s'aixeca i s'acomiada de la seva filla. Se'n va i l'observen els dos des de la finestra. Rose es gira i saluda des del carrer. Gira la cantonada i desapareix del pla.

9 INT. BAKER STREET - DIA

SHERLOCK

Mans a l'obra!

Sherlock està decidit a treballar en el cas. John s'entusiasma en veure l'energia que diposita en investigar el cas però de seguida es desanima de nou. Sherlock s'asseu davant el microscopi i segueix investigant el cas dels pèls de gos. John perd els estreps.

JOHN

Sherlock! Que no et posaràs a investigar el cas de la *meva filla*? (Remarca les últimes paraules) Crec que és prou important com perquè, almenys, demostris una mica d'interès.

SHERLOCK

(sense apartar la vista)

I és exactament igual d'important tot el que puc deduir d'aquesta mostra de pèl. El fet que sigui la teva filla no implica res en el cas. No et pots deixar portar per les emocions.

JOHN

Com t'ho fas per ser igual que un robot? També tens un botó per apagar-te?

SHERLOCK

(ignorant els comentaris de John)

Ara bé, no puc negar que el fet que l'*ombra* aparegui sempre al mateix lloc m'inquieta. El primer que hauríem d'esbrinar és quina relació té aquest personatge amb la companya d'equip de la Rose i per què vol que no participi a la cursa. Podria prendre el lloc a qualsevol altre participant. També hem d'estudiar l'estima que té en Carruthers cap a la Rose. Tot això és molt estrany.

JOHN

(emocionat)

Això vol dir que t'hi posaràs de debò? Aniràs a inspeccionar la zona?

SHERLOCK

No. (pausa) Hi aniràs tu.

John no té prou temps per reaccionar i queda perplex. Sherlock s'aixeca i es dirigeix cap a la seva habitació.

SHERLOCK

Com ja t'he dit, tinc un cas entre mans d'extrema importància i no tinc temps per perdre. El cas de la Rose és molt curiós però també pot ser un simple assumpte sense importància. T'enviaré tota la informació al mòbil.

Tanca la porta abans que John tingui temps per respondre. Respira profundament, agafa la jaqueta i se'n va.

10 EXT. SURVEY, CAMÍ SOLITARI DE FARNHAM - TARDA/VESPRE

Watson arriba al camí i l'inspecciona.

Una banda del camí està plena de matolls mentre que l'altra està ocupada per arbres altíssims. També hi ha un mur de pedra amb una entrada que porta a una mansió impressionant. John veu un lloc entre els matolls per poder amagar-se i espïar l'escena. S'hi amaga amb molta cura, recordant quan era soldat--

-- flaix que mostra John vestit de soldat a Afganistan amagant-se.

Un cop ben col·locat al seu lloc s'espera. Passen uns segons i sent un soroll. Apareix un home corrent pel camí desert i es dirigeix cap a uns matolls, allunyat de John, que deixa de veure'l.

Al cap d'uns minuts apareix Rose, com sempre, a la mateixa hora que surt a entrenar i passa per davant de l'amagatall del seu perseguidor. S'espera que s'allunyi uns 200 metres abans de sortir.

John observa l'escena amb deteniment. Rose comença a accelerar i l'ombra fa el mateix. Rose s'atura uns segons i després torna a arrencar i l'ombra l'imita, mantenint sempre els 200 metres de distància. Segueixen corrent fins que giren la cantonada i desapareixen del pla.

John no s'aixeca, s'espera una estona perquè recorda un fet que va viure a la guerra--

11 EXT. TRINXERES D'AFGANISTAN - DIA

-- tornem al flaix anterior. John i els seus companys estan amagats.

SOLDAT JOVE

Sembla que no hi ha perill, podem sortir!

JOHN

Encara no! T'has d'assegurar que la zona sigui segura!

El soldat jove no l'escolta i surt de l'amagatall.

JOHN

NO SURTIS!! NO!

Es fon la pantalla a negre mentre se sent el crit de John. Se senten trets i el soroll d'algú que cau a terra.

12 EXT. SURVEY, CAMÍ SOLITARI DE FARNHAM - TARDA/VESPRE

John immòbil al seu amagatall. Apareix l'ombra en direcció contrària a la que anava i entra a la propietat de la mansió.

John s'aixeca i veu com l'home s'endinsa pel camí de la casa entre els arbres. Al cap d'una estona ja no se'l pot veure.

Watson sembla satisfet i torna per on ha vingut.

13 INT. AGÈNCIA IMMOBILIÀRIA FARNHAM - VESPRE

AGENT IMMOBILIARI

Segui, endavant.

John seu a la cadira que li ofereixen.

AG. IM.

Digui, què el porta per aquí, senyor Watson?

JOHN

Si miri, estava interessat en una mansió que hi ha als afores de Survey, on hi passa un camí solitari. Té unes xemeneies Tudor que criden molt l'atenció. Què me'n podria dir?

AG. IM.

Ah! Ja sé quina vol dir! Es refereix a Charlington Hall. És una mansió que es pot llogar per passar-hi les vacances. Em sap greu dir-li, però, que ha fet tard. Aquest estiu ja l'ha llogat un senyor, Williamson crec que es diu. La va llogar fa un mes.

JOHN

Ostres, quin greu! Bé, doncs m'ho pensaré per l'any que ve, a veure si tinc més sort. Moltes gràcies per l'ajuda, fins aviat!

En sortir de l'agència John fa un gran somriure de satisfacció per la informació obtinguda.

14 INT. BAKER STREET - DIA

Es canvia l'escena utilitzant el mateix pla del somriure de John, però contrasta amb la seva nova expressió de desànim. Se sent la veu de Sherlock que no està content amb la recerca que ha fet John.

VEU SHERLOCK

El teu amagatall, estimat Watson, no era gaire adequat. T'hauries d'haver amagat a prop del mur; de manera que hauries pogut veure la cara d'aquest interessant personatge.

John s'enfada mica en mica. Sherlock va passejant per la sala fent gestos absurds, com si s'hagués pres alguna droga.

SHERLOCK

M'has dit menys que la Violet. Ella creu que no coneix aquest home; joestic convençut del contrari. Per què, sinó, posaria tant esforç en què ella no se li acosti i li pugui veure la cara?

(Es gira de cara a John)

De veritat, Watson, ho has fet increïblement malament. L'home torna a la casa i no se t'acut res més que visitar un agent immobiliari!

JOHN

(enfadat)

I què hauria d'haver fet, llavors?!

SHERLOCK

Anar al bar més proper! Allà hauries esbrinat el nom dels cuiners i tot! Bé, és igual, ja faré jo les meves investigacions. Però no estiguis abatut, ara.

La sala queda en silenci durant una estona. El silenci es trenca amb l'arribada d'un missatge als mòbils de John i Sherlock a la vegada. Es sorprenden i miren el mòbil de seguida.

Apareix a la pantalla mentre els llegeixen un missatge de Rose.

MISSATGE

He rebut un missatge de la Violet. És aquest:
"Violet: Com que no m'has fet cas i participaràs a la cursa, hem decidit que et farem la vida impossible."
No sé quines són les seves intencions, però ella i el seu xicot, en Woodley, en porten alguna de cap.

SHERLOCK

Veig, Watson, que la Rose està en un bon embolic. El cas és més interessant del que m'esperava i ja tinc unes quantes teories per comprovar. Una visita a Survey no m'anirà gens malament.

15 INT. BAKER STREET - NIT

John, tranquil·lament assegut a la seva butaca, sent que algú puja sorollosament les escales.

Entra Sherlock amb la cara vermella, el llavi partit i el bony d'un cop al front. No pot parar de riure mentre parla.

SHERLOCK

Faig tan poc exercici que sempre resulta gratificant sortir algun cop. Com bé saps, tinc alguns coneixements de boxa. A vegades són útils. Avui, per exemple, ho hauria passat extremadament malament de no ser per ells.

Sherlock s'asseu i creua les cames. Mira al seu voltant però sembla que no sigui a l'habitació, sinó al lloc on ha estat.

JOHN

Explica'm què ha passat, siusplau!

SHERLOCK

He anat al bar que t'havia recomanat, i he fet les meves discretes investigacions. L'amo del bar m'ha xerrat tot el que volia saber.

Hi ha una pausa dramàtica mentre es serveix una mica de te.

SHERLOCK

En Williamson és un home gran de barba blanca que viu en aquesta gran mansió. Es diu que va ser un home de negocis molt important però el seu bon nom va quedar tacat a causa de casos d'estafes i corrupció que l'involucraven. He buscat una mica més d'informació i resulta que al llarg de la seva carrera sempre ha tingut entre mans algun negoci curiosament fosc. Ara que només es dedica a aquest món, rep visites freqüents de gent amb la que no voldries trobar-te cara a cara.

Mentre explica això apareixen imatges de la mansió, amb el senyor Williamson dins comptant bitllets. Talls d'imatges de gent amb cara de pocs amics entrant i fent tractes amb ell. L'últim tall és d'una parella jove que entra a la casa. El noi, abans de tancar la porta, mira que no els hagi seguit ningú i se li enfoca la cara: Jack Woodley. Tanca la porta.

SHERLOCK

I pots endevinar qui és el client més habitual? Doncs sí, Jack Woodley. El mateix xicot de la Violet Smith, qui vol fer l'impossible perquè la Rose no participi a la marató. Que malauradament estava al bar en aquell moment.

16 INT. BAR - TARDA

Woodley, que escolta com Sherlock i l'home del bar parlen, s'enfada fins a explotar. S'aixeca i es dirigeix cap a la barra.

WOODLEY

Qui és vostè? Què carai vol? Què són tantes preguntes?

Sense esperar cap mena de resposta, clava un cop de puny a Sherlock mentre l'insulta. Comença una baralla entre els dos i la gent del bar els separa. Woodley marxa del bar remugant i agafa un taxi. Holmes es posa bé el mocador i l'abric i fa el mateix.

17 INT. BAKER STREET - NIT

SHERLOCK

Com pots comprovar, ha estat un dia d'esport ben gratificant, però no hem obtingut gaire més informació de la que vas recopilar tu. Tot i això crec que ja hem trobat el lligam que buscàvem, Watson.

18 INT. GIMNÀS - TARDA

Rose va al gimnàs per canviar-se i entrenar. És la primera i tots els llums encara estan apagats. Se senten sorolls dins del vestuari on ha d'entrar. Rose s'estranya perquè no hi hauria d'haver ningú. Amb compte mira qui hi ha a dins sense que la vegi.

Jack Woodley està remenant l'armariet de la Rose. Tira tot el que hi ha dins al terra i trenca tot el que pot. Porta una navalla i trenca els cordons de les vambes que hi ha a l'interior.

Rose marxa abans que s'adoni que és allà i envia un missatge a Sherlock i John.

El missatge apareix en pantalla mentre es veu Rose com escriu pel mòbil. S'acaba de veure amb les imatges de Sherlock i John dividides a la pantalla mentre el llegeixen. John, que no era a Baker Street, torna corrent després de veure el missatge. Sherlock s'asseu a la butaca amb la seva postura de pensar.

MISSATGE

M'estic plantejant no participar a la cursa. Crec que aniré a veure en Bob per dir-li que hi vagi la Violet en lloc meu. En Jack estava al vestidor i m'ha destrossat l'armariet. No vull ni imaginar-me què hagués fet si m'hagués vist... Esperaré que em digueu alguna cosa, sinó, demà abandono la maratón.

19 INT. BAKER STREET

Entra John corrent per la porta i mira, expectant, la reacció de Sherlock.

Sherlock, que segueix assegut a la butaca, mira John als ulls. La seva mirada, normalment tranquil·la i sense emoció, transmet ira.

SHERLOCK

John, hem d'evitar que molestin més la Rose. Ella vol participar a la cursa i farem tot el possible perquè ho pugui aconseguir. Ha entrenat molt dur i no pot ser que això acabi d'aquesta manera.

JOHN

Li enviaré un missatge a Rose per dir-li-ho. Demà és dissabte i surt a córrer als matins. Fem que segueixi com sempre.

SHERLOCK

Molt bé. Demà anirem a fer una visita al senyor Williamson. Molt em temo que amb ell hi haurà en Woodley i podrem

resoldre l'assumpte. Ens trobarem demà al matí a Survey.
Agafa el revòlver.

20 EXT. SURVEY, CAMÍ SOLITARI DE FARNHAM - MATÍ

Fa un dia esplèndid. Els colors vius del paisatge campestre contrasten amb els apagats de la ciutat grisa de Londres. Holmes i Watson caminen tranquil·lament pel camí. Quan arriben a la zona on apareix l'ombra troben un objecte al terra. S'hi acosten preocupats. És un iPod i té unes lletres gravades al darrere: Rose Mary.

JOHN

(Preocupat)

Sherlock! És l'iPod de la Rose! Sempre el porta quan surt a córrer.

SHERLOCK

Li haurà passat alguna cosa! Havia calculat malament, no m'esperava que en Woodley arribaria més aviat. John! Hem d'entrar ràpid a la casa! Vés a saber què li han fet!

Sherlock es posa a córrer però John l'agafa pel braç. Queda sorprès pel personatge que entra en escena.

JOHN

És l'home! És el que persegueix la meva filla quan surt a entrenar!

OMBRA

(Enfadat)

Eh! D'on heu tret aquest iPod? Qui sou? Què li heu fet a la Rose?

Treu una pistola i els amenaça amb força. Holmes es posa al seu davant.

SHERLOCK

És vostè a qui busquem! Li podríem preguntar el mateix! Ens hem trobat l'iPod al mig del camí i vostè és l'únic que hi ha a prop.

OMBRA

(Empal·lideix i abaixa la pistola)

Oh no! Això és que l'hauran atrapat pel camí! Déu meu! Déu meu! Què faré ara?

(Es dirigeix a Sherlock i Watson)

En Woodley i aquell home, en Williamson, deuen haver-ne fet de les seves! Si la coneixeu, ajudeu-me! L'hem d'anar a buscar!

L'ATLETA SOLITÀRIA - GUIÓ CINEMATogrÀFIC 07/10/17

Els tres arrenquen a córrer cap a l'entrada de la casa. L'*ombra* maleeix en veu alta i els altres dos el senten.

OMBRA

(Esbufegant)

Hauria d'haver fet alguna cosa... quan la Rose... m'ho va explicar... No podia esperar res de bo... d'en Woodley i... la Violet... que l'acompanya.

Segueixen corrent frenèticament fins arribar a prop de la casa. Sherlock s'atura i els mostra unes petjades.

SHERLOCK

Mireu, són les seves petjades. Deuen haver donat la volta a la casa.

Mentre diu això se sent un crit de noia en la direcció que havia dit Sherlock. Els tres homes corren cap al darrere de la mansió.

V. O. WOODLEY

Busca-la bé, no pot ser gaire lluny! Per què l'han deixat anar?

Apareixen Sherlock, Watson i l'*ombra*.

WILLIAMSON

Calla i busca. Jo ja sóc gran per fer certes... Oh! Vaja, vaja qui tenim aquí...

WOODLEY

Bob! Quina sorpresa. Arribeu a punt per veure l'espectacle.

JOHN

(Sorprès i girant cap a l'*ombra*)

Bob? L'entrenador?

SHERLOCK

Ara no és el moment John!

Williamson aprofita que John es gira per apropar-s'hi. Abans que el pugui atrapar Sherlock crida.

SHERLOCK

Camafeus Vaticanis!

John, en sentir el crit, reacciona ràpid. Abans que Williamson l'enxampi li dóna un cop que el deixa ben estabornit. Carruthers treu la pistola i intenta disparar a Woodley, que vol escapar, però John li ho impedeix. Sherlock agafa la pistola de John i amenaça a Woodley.

SHERLOCK

No intentis escapar.

WOODLEY

Qui és vostè?

SHERLOCK

Sherlock Holmes.

WOODLEY

Oh no! El detectiu que surt als diaris i a la televisió!

SHERLOCK

Veig que has sentit a parlar de mi... Faré de representant de la policia fins que no arribin. John, et faria res trucar en Lestrade?

John agafa el mòbil i truca. De darrere un arbre surt Rose i s'acosta a Woodley per darrere.

ROSE

Ja li pots dir a la Violet que participaré a la marató. I la guanyaré.

Agafa unes manilles i el lliga a l'arbre.

ROSE

(Mirant a Sherlock)

Espero que no et faci res. Te les he agafat del calaix de l'escriptori.

21 INT. SCOTLAND YARD - MIGDIA

LESTRADE

Molt bé, així que persequien la Rose perquè no volien que participés a la marató. Algú em pot explicar per què?

SHERLOCK

Sembla mentida que hakis arribat on ets ara. És evident!

Lestrade intenta mantenir la calma. Es treu un paper de la butxaca on hi ha escrit: GUANYA LA MARATÓ.

LESTRADE

Doncs per mi no ho és gens. Explica't i digues quina relació hi té aquest paper. Era a la butxaca del jove.

SHERLOCK

Jack Woodley, tot i ser tan jove, està endeutat fins a les celles. És per això que visitava tan sovint Williamson, per ajudar-lo amb els seus negocis poc legals. Quan Rose va

venir a visitar-nos la primera vegada, em vaig adonar que tenia unes marques al braç.

Flashback a l'escena 3. A partir de fotogrames i a càmera lenta veiem com Sherlock mira el braç de Rose. S'enfoca el braç i es veuen les marques que li havia fet Violet.

SHERLOCK

Rose ja ens va explicar perquè tenia les marques, però em vaig avançar. Com que em resultava molt estrany vaig contactar amb el meu germà per veure si podia moure alguns fils i donar-me informació de la marató.

Es torna al flashback anterior. Sherlock envia un missatge. Es veu el tall de Mycroft al seu despatx parlant per telèfon.

SHERLOCK

Vam descobrir que Williamson només donaria els diners a Woodley si ell o algú de confiança guanyava la cursa. I aquest algú havia de ser la Violet, la seva xicota.

LESTRADE

I això per què? No era més fàcil donar-los-hi directament?

SHERLOCK

Els negocis bruts sempre tenen la seva part de complicació. Williamson feia temps havia fet tractes amb l'empresa organitzadora de la competició. Mycroft va trobar irregularitats en els comptes i tot anava signat a nom de Williamson. Quan es van adonar de l'estafa el van fer fora immediatament.

El perquè en si no està clar, però volia portar a terme alguna mena de venjança.

JOHN

Però clar, tot es va complicar quan es va limitar l'assistència a un sol participant i van donar la plaça a Rose. Estaven disposats a qualsevol cosa per prendre-li el lloc.

LESTRADE

Ara tot quadra. Llavors, el corredor que perseguia la teva filla, no hi té res a veure?

SHERLOCK

Mira, ara arriba. Pregunta-li directament.

Entra Bob a la comissaria per declarar. Lestrade, que és un antic amic seu, se sorprèn.

L'ATLETA SOLITÀRIA - GUIÓ CINEMATogrÀFIC 07/10/17

LESTRADE

Bob? Tu hi tens res a veure? No m'ho crec. Quan érem joves mai trencaves cap plat!

BOB

(Saluda amb energia el seu amic)

Lestrade, ha passat tant temps! Doncs sí... Sóc l'entrenador de la Rose i sí... Era jo qui la seguia.

LESTRADE

De debò que no m'ho acabo de creure. Tu no ets així!

BOB

Deixa'm explicar-t'ho. El primer cop que van atacar la Rose em vaig sentir culpable i impotent. Com podia ser que al meu equip passessin aquest tipus de coses? I llavors vaig sentir aquella conversa.

22 EXT. PAVELLÓ ESPORTIU - NIT

Tothom ha acabat els entrenaments, ja és tard. Carruthers és l'últim de sortir. Al sortir és troba Violet i Jack parlant en veu baixa. Sent la conversa.

JACK

Violet, hem d'evitar que participi a la cursa. Hi has d'anar tu. No pots deixar que et facin fora d'aquesta manera.

VIOLET

Però no vull fer mal a la Rose, és la meva amiga!

JACK

Doncs si tu no t'hi atreveixes ho faré jo. Un dia que surti a córrer... PAM.

23 INT. SCOTLAND YARD - MIGDIA

BOB

Aquesta conversa em va preocupar molt. No ho enteneu, jo veig en la Rose en Bob que era quan tenia la seva edat: plena d'energia i motivada. La Rose pot guanyar la maratón i no podia permetre que res li ho impedís. Vaig decidir que la seguiria quan sortís a córrer per assegurar-me que no li passava res. Sé que hauria d'haver informat la policia per evitar ensurts, però va ser el primer que se'm va acudir. Em sap greu.

LESTRADE

Tranquil, Bob. Ho entenem. Per sort tot ha acabat bé. I hem aconseguit atrapar en Williamson, que sempre s'acabava sortint amb la seva.

Els tres segueixen parlant però la càmera s'allunya. A la pantalla apareix: 3 mesos més tard...

24 EXT. THE MALL, ST. JAME'S PALACE - MATÍ

Els carrers estan plens de gent que mira la cursa. John i Sherlock són a primera fila, el primer molt emocionat i el segon pendent del mòbil.

JOHN

Sherlock, ja arriba!

Sherlock deixa el mòbil i mira com tothom anima i aplaudeix la guanyadora de la cursa. Ella se'ls afegeix.

SHERLOCK

(Molt content)

Molt bé, Rose! Felicitats campiona!

Rose s'apropa on són i els abraça. Està desbordant d'alegria. Va a abraçar Bob que plora d'emoció.

BOB

Rose! Sabia que ho aconseguiries! Felicitats!!

El seu xicot també és allà i es fan un gran petó. Tothom està molt content.

Més tard hi ha la cerimònia d'entrega de premis. Tot és molt emocionant i Rose s'endú la medalla d'or. Està molt contenta.

25 EXT. THE MALL, ST. JAME'S PALACE - MATÍ/MIGDIA

Rose s'ha estat fent fotos amb tothom i s'ha anat fent tard. Està decidida d'anar cap a casa quan veu Sherlock. John està parlant amb la senyora Hudson, Carruthers i Lestrade.

ROSE

Tiet, quina il·l·lusió que hakis vingut! És gràcies a tu que he pogut participar-hi.

SHERLOCK

Dona, no em perdria la cursa per res. Però no em donis les gràcies. Has estat tu qui ha guanyat. Felicitats. Ah, i en

L'ATLETA SOLITÀRIA - GUIÓ CINEMATogrÀFIC 07/10/17

Mycroft m'ha dit que et feliciti. Li sap greu no haver vingut però ha seguit la cursa des del seu despatx.

(Amb ironia)

Ja el coneixes, la reialesa li porta molta feina.

Rose riu amb la broma i Sherlock fa un mig somriure. Abans d'acomiar-se Rose li fa una pregunta.

ROSE

Sherlock! Només respon-me una pregunta. Com vas deduir el primer dia tota la relació entre en Cyril i jo?

SHERLOCK

Ah! Així que es diu Cyril aquell noi... Doncs mira, a la teva facultat es pot estudiar enginyeria a més de la teva carrera i només hi ha una línia de tren que vagi en direcció a la universitat.

Tall d'un mapa de les línies del metro. Es veu el recorregut que segueix la Rose cada matí fins a la Universitat.

(V.O.)

Tenint en compte que els que estudieu música sou una minoria i la majoria de la vostra classe sou noies només quedaven els enginyers.

Imatge de la classe congelada *-bullet time-*. Es mou la càmera que enfoca el professor i gira cap als alumnes.

(V.O.)

Cada matí agafes el tren a les 7.15 del matí perquè la teva classe comença una hora més tard. Si mirem la resta de graus que comencen a la mateixa hora... Ara s'enfoca la Rose entrant al metro. Es para a la porta i mira a la càmera. Quan parla es canvia el pla a la Rose que hi ha a st. James Palace que quadra amb l'angle anterior.

ROSE

(amb to amenaçador)

Sherlock! Jo no sóc com el meu pare.

SHERLOCK

D'acord, d'acord! Us vaig veure un dia quan investigava el meu últim cas. Vam coincidir al metro...

Els dos es posen a riure i Rose abraça Sherlock.

TÍTOLS FINALS